

ایران ورزشی

● صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
● مجری: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
● رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جباری انصاری
● مدیرعامل و مدیر مسئول: علی متقیان
● سردبیر ارشد مؤسسه: هادی خسرو شاهین
● سردبیر ایران ورزشی: علی جوادیه
● تلفن: ۰۲۱-۸۸۵۵۱۱۳۳ • شماره: ۸۴۷۱۱۳۳۳
● چاپ: چاپخانه مؤسسه جام جم
● سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ - ۸۸۵۵۱۲۰۰
● امور نشر و توزیع: ۸۸۷۴۸۸۰۰ - ۸۸۵۵۲۱۹۵۴
● نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
● صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵

فدراسیون پرورنده لیگ بیست‌وپنجم را ببندد، تازه جنجال شروع می شود

استقلال به دنبال جام در راهروهای دادگاه

پرورنده ویژه

محمد رضا رحیم پور

خبرنگار

فوتبال ایران سرانجام برای یکی از پیچیده‌ترین و بحث‌برانگیزترین پرورنده‌های سال‌های اخیر خود تصمیم گرفت: تصمیمی که اگرچه در ظاهر پایان یک ماجرای اداری و فوتبالی است، اما می‌تواند آغاز یک مناقشه طولانی حقوقی باشد.

لیگ بیست‌وپنجم نیمه‌تمام ماند و استقلال، تیمی که هنگام توقف مسابقات با ۴۱ امتیاز در صدر جدول قرار داشت، قهرمان اعلام نشد. هیأت‌رئیس‌ه فدراسیون فوتبال با این استقلال که رقابت‌ها به پایان نرسیده و امکان تعیین قهرمان براساس جدولی ناقص وجود ندارد، پرورنده مسابقات را بدون معرفی قهرمان بست. اما همین تصمیم، پرسش‌های مهمی را پیش روی فوتبال ایران گذاشته است که شاید مهم‌ترین آنها این باشد: اگر جدول مسابقات برای تعیین قهرمان معتبر نیست، چرا همان جدول برای تعیین سهمیه‌های آسیایی و سقوط یک تیم به لیگ پایین‌تر معتبر شناخته شده است؟ همین پرسش اکنون به محور اصلی اعتراض استقلال تبدیل شده است.

ماجرا فقط درباره یک جام نیست، بحث بر سر این است که وقتی یک فصل فوتبالی به دلایلی خارج از اراده باشگاه‌ها نیمه‌تمام می‌ماند، چه معیاری باید سرنوشت تیم‌ها را تعیین کند؟ آیا صدرنشین باید قهرمان باشد یا این مسابقات باید از سر گرفته شود؟ آیا فصل باید بدون قهرمان پایان یابد یا باید رقابتی تازه برای تعیین قهرمان برگزار شود؟

فوتبال جهان برای این پرسش‌ها پاسخ‌های متفاوتی دارد. اما آنچه پرورنده ایران را حساس‌تر می‌کند، نه صرفاً انتخاب یکی از این الگوها، بلکه استفاده همزمان از دو منطق متفاوت درباره یک مسابقه نیمه‌تمام است.

لیگ نیمه‌تمام قهرمان ندارد

حیدر بهاروند، رئیس سازمان لیگ، با صراحت درباره سرنوشت لیگ بیست‌وپنجم موضع گرفت و اعلام کرد موضوع هیأت‌رئیس‌ه فدراسیون فوتبال روشن است: لیگ نیمه‌تمام قهرمان ندارد.

این اظهارات در حالی مطرح شد که تنها دو روز پیش از آن، مهدی تاج، رئیس فدراسیون فوتبال، از احتمال اهدای جام در مراسم برترین‌های فصل سخن گفته بود: اظهارنظری که برای هواداران استقلال این تصور را ایجاد کرد که شاید فدراسیون در نهایت صدرنشین جدول را قهرمان اعلام کند اما سخنان بهاروند عملاً این امید را از بین برد.

رئیس سازمان لیگ تأکید کرد تصمیم نهایی از سوی هیأت‌رئیس‌ه گرفته شده و سازمان لیگ صرفاً مجری

پرورنده‌ای که راهی CAS می شود

اگر موضع فدراسیون تغییر نکند، گام بعدی و قابل پیش‌بینی استقلال می‌تواند پیگیری حقوقی باشد. دادگاه حکمیت ورزش (CAS)، در سال‌های گذشته محل رسیدگی به بسیاری از اختلافات مهم ورزشی بوده است.

البته رسیدن پرورنده به CAS نیازمند طی شدن مراحل داخلی و وجود مبنای حقوقی مشخص است و صرف تهدید به شکایت، به معنای پیروزی در پرورنده نیست. استقلال باید بتواند ثابت کند که تصمیم فدراسیون برخلاف مقررات، اصول حقوقی یا معیارهای الزام‌آور بوده است. در چنین پرورنده‌ای، چند محور می‌تواند اهمیت ویژه داشته باشد: نکته اول، مقررات داخلی مسابقات و اینکه آیا برای شرایط توقف لیگ پیش‌بینی مشخصی وجود داشته است یا خیر؛ نکته بعدی مصوبه هیأت‌رئیس‌ه فدراسیون و زمان تصویب آن؛ نکته بحث‌برانگیز دیگر اینکه نحوه استفاده از جدول لیگ برای تعیین سهمیه‌های آسیایی و سقوط چگونه پیش‌بینی شده است؛ و در آخر سوابق داخلی و بین‌المللی و اصل رفتار برابر با باشگاه‌ها.

اگر استقلال نتواند نشان دهد که فدراسیون در مواجهه با یک جدول ناقص، برای برخی تصمیمات آن را معتبر و برای برخی دیگر نامعتبر دانسته، این موضوع می‌تواند بخش مهمی از استقلال حقوقی این باشگاه باشد. با این حال، نمونه‌های کشورهای دیگر الزاماً برای یک مرجع قضایی حکم قانون ندارند. هر پرورنده بر اساس مقررات همان مسابقات و فدراسیون مربوطه بررسی می‌شود. بنابراین مقایسه با فرانسه، بلژیک، هلند یا اوکراین بیشتر برای نشان دادن وجود الگوهای متفاوت در فوتبال جهان قابل استفاده است، نه به عنوان دلیلی قطعی برای الزام فوتبال ایران به اتخاذ یکی از این تصمیم‌ها.

هشدار نعلچگر درباره تصمیم جنجالی سازمان لیگ

جام‌راندهند، ماجرای تازه‌ای شروع می‌شود

واکنش

می‌توانست این تیم به عنوان قهرمان معرفی و جام نیز به آنی پوشان اهدا شود تا از ادامه حواشی جلوگیری شود.

آقای نعلچگر، درباره اینکه جام قهرمانی به استقلال داده نمی‌شود، چه نظری دارید؟

در رابطه با جامی که قرار بود به استقلال اهدا شود، باید عرض کنم که در تمام دنیا روال به همین شکل است. وقتی چنین اتفاقاتی رخ می‌دهد و مسابقات به هر دلیلی به پایان نمی‌رسد، معمولاً تیمی که در صدر جدول قرار دارد، به عنوان قهرمان معرفی می‌شود. حالا اینکه چرا این اتفاق در فوتبال ما نیفتاده و جام را به استقلال نمی‌دهند، واقعاً جای تعجب دارد. به اعتقاد من، اگر

این مصوبه است. بنابراین از منظر اجرایی به نظر می‌رسد پرورنده لیگ بیست‌وپنجم بسته شده و قرار نیست جامی به تیم صدرنشین اهدا شود. البته پژمان ماندگاری مدیر رسانه تیم فوتبال استقلال در گفت‌وگو با شبکه ورزش گفت، این تصمیم قطعی نیست و مصاحبه بهاروند تحریف شده و تاج به مدیران استقلال اعلام کرده هنوز در این باره تصمیم‌گیری نشده است اما برخی مخالفان این طرح در تلاشند این پرورنده زودتر با عدم معرفی قهرمان بسته شود. اما استقلال معتقد است وقتی مسابقات به دلیل شرایطی خارج از کنترل باشگاه‌ها متوقف شده، نتیجه حاصل‌شده تا زمان توقف باید ملاک قرار گیرد. در مقابل، سازمان لیگ استقلال می‌کند قهرمانی زمانی رسمیت پیدا می‌کند که مسابقات به پایان رسیده باشد و تا زمانی که تمام هفته‌های پیش‌بینی شده برگزار نشده، نمی‌توان عنوان قهرمانی را به یک تیم اعطا کرد. در ظاهر، هر دو استقلال قابل طرح است؛ اما مشکل از جایی آغاز می‌شود که یک جدول ناقص برای برخی تصمیمات معتبر شناخته می‌شود و برای تصمیمی دیگر فاقد اعتبار اعلام می‌شود.

صدرنشینی که به جام نرسید

برای درک بهتر ماجرا باید به جدول مسابقات در زمان توقف بازگردیم. استقلال در آن مقطع به انجام ۲۲ مسابقه و کسب ۴۱ امتیاز در صدر جدول قرار داشت. تراکتور و سپاهان نیز هرکدام ۳۹ امتیاز داشتند و دو رقیب اصلی استقلال در مسیر قهرمانی بودند. اختلاف استقلال با این دو تیم تنها دو امتیاز بود؛ فاصله‌ای که از یک سو قابل توجه است، اما از سوی دیگر آثردر ز یاد نیست که بتواند پایان قطعی رقابت قهرمانی را تضمین کند.

از طرف دیگر، تعداد بازی‌های انجام‌شده تیم‌ها نیز یکسان نبود. برخی باشگاه‌ها یک یا دو مسابقه کمتر انجام داده بودند و همین مسأله یکی از مهم‌ترین دلایل فدراسیون برای خودداری از معرفی قهرمان شد. هشت هفته نیز از مسابقات باقی مانده بود. بنابراین از منظر ورزشی، هنوز بخش قابل توجهی از مسیر قهرمانی طی نشده بود و هیچ‌کس نمی‌توانست با قطعیت بگوید صدرنشین فعلی در پایان فصل نیز صدرنشین خواهد ماند.

اما سؤال اصلی همچنان پابرجاست: اگر ۴۱ امتیاز استقلال برای تعیین قهرمان کافی نیست، چرا همین ۲۲ بازی برای سایر تصمیمات فصل کافی است؟ جدولی که برای آسیا معتبر بود، برای قهرمانی معتبر نیست؟ شاید مهم‌ترین بخش پرورنده همین جاست. فدراسیون فوتبال از جدول موجود برای تعیین تکلیف سهمیه‌های آسیایی استفاده کرده و با وجود متوقف‌شده در جدول متوقف‌شده در این بخش مورد استناد قرار گرفته است. از سوی دیگر، مس رفت‌وآمد نیز بر اساس همین شرایط در مسیر سقوط به دسته پایین‌تر قرار گرفت.

وعده جام قهرمانی استقلال همچنان روی زمین

با وجود تأکیدهای علی تاجرنا، رئیس هیأت‌مدیره استقلال، برای پیگیری حق این باشگاه در دریافت جام قهرمانی فصل نیمه‌تمام، این مطالبه تاکنون به نتیجه نرسیده است. تاجرنا پیش‌تر اعلام کرده بود استقلال از حق قانونی خود کوتاه نمی‌آید و موضوع را از مسیرهای قانونی و در صورت لزوم در فیفا و AFC

مطرح شد.

زیاش که نیش به لطف تقاض کل بیشتر نسبت به آلکمار صدرنشین اردیوبسه بود، در گفت‌وگو با شبکه AD هلند با اعتراض به این تصمیم پرسید، چرا صدرنشینی و تقاض کل که در فوتبال همواره یکی از معیارهای تعیین تیم برتر بوده، در این شرایط نادیده گرفته شده است؟ او ضمن تأکید بر اینکه ترجیح می‌داد آژاکس قهرمانی را در زمین قطعی کند، معتقد بود اگر قرار باشد تبعی شایسته قهرمانی دانسته شود، آژاکس باید این عنوان را به دست آورد.

اوکراین نیز پس از آغاز جنگ با روسیه در سال ۲۰۲۲ با شرایطی کاملاً متفاوت روبه‌رو شد. مسابقات متوقف شد و ساختار دوتنسک که در صدر جدول قرار داشت، بدون دریافت عنوان قهرمانی فصل را به پایان رساند. در مقابل، یک الگوی سوم نیز وجود داشت: ادامه مسابقات. انگلیس در دوران کرونا تصمیم گرفت پس از یک وقفه چندماهه مسابقات را از سر بگیرد. نتیجه این تصمیم، تکمیل فصل و قهرمانی لیورپول بود؛ تیمی که پس از سه دهه انتظار، جام قهرمانی را به‌صورت رسمی و در چهارچوب مسابقات به دست آورد.

بنابراین، هیچ قانون جهانی واحدی وجود ندارد که بگوید در تمام لیگ‌های نیمه‌تمام باید صدرنشین قهرمان شود یا نباید قهرمان معرفی شود. نکته تعیین‌کننده این است که تصمیم باید بر اساس مقررات داخلی شرایط مسابقات و معیارهای از پیش تعیین شده اتخاذ شود.

ایران: نه کاملاً هلند، نه کاملاً فرانسه

تصمیم فوتبال ایران از نظر فصری به مدل هلند و اوکراین نزدیک است؛ یعنی فصل نیمه‌تمام بدون قهرمان به پایان رسیده است اما شرایط ایران با هر دو کشور تفاوت‌هایی دارد.

در هلند، شرایط جدول و فاصله بسیار کم میان تیم‌های مدعی، امکان استقلال‌های متفاوت را افزایش داده بود. در اوکراین نیز جنگ شرایطی فوق‌العاده و استثنایی ایجاد کرده بود و ادامه مسابقات عملاً امکان‌پذیر نبود. در ایران نیز شرایط خاصی وجود داشته که باعث توقف مسابقات شده است. بنابراین فدراسیون می‌تواند استقلال این تیم ادامه رقابت‌ها را نظر اجرایی امکان‌پذیر نبوده است اما اعتراض استقلال اساساً درباره چرایی توقف مسابقات نیست؛ درباره تبعات توقف است. این باشگاه می‌پرسد پس از نیمه‌تمام ماندن لیگ، چرا برای تعیین سرنوشت تیم‌ها از یک معیار واحد استفاده نشده است؟ اگر جدول نیمه‌تمام است، باید چهارچوب تصمیم‌گیری دبیران تمام میزبان‌های آن روشن و یکپارچه باشد. اگر جدول معتبر است، باید در تعیین قهرمان نیز مورد توجه قرار گیرد. همین نقطه است که اختلاف استقلال و فدراسیون را از یک اختلاف ساده ورزشی به یک مناقشه بالقوه حقوقی تبدیل می‌کند.

جام به استقلال نرسد.آبی‌ها شکایت می‌کنند

اگر فدراسیون یا سازمان لیگ تصمیم بگیرند به استقلال جام ندهند، استقلال به این تصمیم واکنش قضایی نشان خواهد داد. این باشگاه استقلال می‌کند که در بسیاری از موارد مشابه، تیم صدرنشین به عنوان قهرمان معرفی شده است. از نگاه استقلال، پیشنهادهایی مانند برگزاری تورنمنت چندجانبه برای تعیین قهرمان، نه‌تنها از نظر ورزشی محل بحث است، بلکه از نظر اجرایی نیز با مشکلات جدی روبه‌رو خواهد بود. فوتبال فقط یک جدول نیست.

با پایان فصل، قرارداد بازیکنان به پایان می‌رسد، برخی بازیکنان جدا می‌شوند، خریدهای جدید انجام می‌شود، مربیان تغییر می‌کنند و حتی ساختار مدیریتی باشگاه‌ها دستخوش تحول می‌شود. بنابراین بازگرداندن تیم‌ها به فصل گذشته و برگزاری چند مسابقه برای تعیین قهرمان، می‌تواند مسابقه‌ای با شرایطی کاملاً متفاوت از لیگ اصلی ایجاد کند.

بازیکنی که در هفته بیست‌ودوم حضور داشته، ممکن است دیگر در باشگاه نباشد. مربی‌ای که تیم را در طول فصل هدایت کرده، ممکن است تغییر کرده باشد و حتی ترکیب تیم‌ها نیز می‌تواند کاملاً متفاوت شود. از همین رو، استقلال معتقد است اگر قرار است فصل گذشته به پایان برسد، باید با همان داده‌هایی که در زمان توقف وجود داشته، تعیین تکلیف شود.

می‌کنم فدراسیون فوتبال با اهدای جام به استقلال می‌توانست به راحتی بخش زیادی از این حواشی را مدیریت کند و به بحث‌ها پایان دهد.

با این حال، تصمیم فعلی برای عدم معرفی قهرمان، می‌تواند سرآغاز ماجراها و حواشی جدیدی در فوتبال ایران باشد.

بهرتر است مسئولان با در نظر گرفتن شرایط جدول و جایگاه استقلال، تصمیمی روشن و منطقی اتخاذ کنند تا پیش از این شاهد ابهام و اختلاف‌نظر درباره قهرمان لیگ بیست‌وپنجم نباشیم.

پیشنهاد سپاهان و تراکتور؛ پلی آف سه جانبه

در سوی دیگر ماجرا، سپاهان و تراکتور نیز طبیعتاً نمی‌خواهند قهرمانی بدون ادامه رقابت‌ها به تیم صدرنشین واگذار شود. این دو تیم با توجه به فاصله ۲ امتیازی خود با استقلال، خواهان تعیین تکلیف قهرمانی از طریق مسابقات رودرو شده‌اند. پیشنهاد برگزاری یک تورنمنت سه‌جانبه، اگرچه در نگاه اول می‌تواند راهی برای تعیین قهرمان در زمین مسابقه به نظر برسد، اما در عمل با پرسش‌ها و مشکلات جدی روبه‌رو است. نخست اینکه چنین تورنمنتی در قوانین و ساختار اصلی لیگ تعریف نشده است. دوم اینکه تیم‌ها در زمان برگزاری احتمالی این رقابت‌ها دیگر الزاماً همان تیم‌ها فصل گذشته نیستند. سوم اینکه مشخص نیست چرا باید تنها سه تیم بالای جدول فرصت تعیین قهرمان داشته باشند و تکلیف سایر تیم‌ها با همان منطق چگونه باید مشخص شود. چهارم اینکه حتی اگر این سه تیم مسابقاتی جدید برگزار کنند، این رقابت‌ها بخشی از فصل اصلی لیگ نخواهند بود. در نتیجه، فدراسیون با پذیرش چنین پیشنهادی ممکن است از یک بحران وارد بحرانی دیگر شود.

یک سؤال ساده اما سرنوشت‌ساز

شاید تمام این پرورنده را بتوان در یک سؤال خلاصه کرد: اگر لیگ بیست‌وپنجم تمام نشده است، پس چرا بخشی از نتایج آن نهایی شده است؟ این پرسش، قلب اختلاف میان استقلال و فدراسیون فوتبال است. اگر مسابقات نیمه‌تمام تلقی شوند، می‌توان گفت قهرمان مشخص نیست. اما اگر جایگاه تیم‌ها در جدول برای سهمیه‌های آسیایی و سقوط تعیین‌کننده باشد، عملاً بخشی از نتایج لیگ نهایی تلقی شده است. در چنین شرایطی، فدراسیون باید توضیح دهد چه مرزی میان «اعتبار جدول» و «عدم اعتبار جدول» وجود دارد. البته ممکن است پاسخ این باشد که قوانین مسابقات برای سهمیه‌ها و سقوط، مقررات متفاوتی نسبت به قهرمانی دارند. اگر چنین است، همین مقررات باید به صورت شفاف برای افکار عمومی و باشگاه‌ها توضیح داده شود. مشکل فوتبال ایران در چنین پرورنده‌هایی گاهی نه خود تصمیم، بلکه نبود توضیح روشن درباره چرایی تصمیم است.

جامی که روی زمین ماند

لیگ بیست‌وپنجم در شرایطی به پایان رسیده که یک تیم صدرنشین دارد، اما قهرمان ندارد. استقلال ۴۱ امتیاز و ۴۱ امتیاز اختلاف نسبت به نزدیک‌ترین تعقیب‌کنندگان، فصل را در صدر جدول متوقف‌شده به پایان رساند. اما قرار نیست جام قهرمانی را بالای سر ببرد. فدراسیون فوتبال می‌گوید تصمیم بر اساس مصوبه هیأت‌رئیس‌ه اتخاذ شده و پرورنده بسته است. استقلال اما معتقد است پرورنده هنوز بسته نشده و می‌توان آن را در مسیر حقوقی دنبال کرد. در سوی دیگر، سپاهان و تراکتور نیز خود را محق می‌دانند که برای قهرمانی شانس داشته باشند.

به این ترتیب، فوتبال ایران در شرایطی قرار گرفته که هیچ‌یک از طرف‌های اصلی ماجرا احساس نمی‌کنند تمام خواسته‌شان برآورده شده است. شاید در نهایت استقلال جام نگیرد و تصمیم فدراسیون پابرجا بماند. شاید هم اعتراض این باشگاه وارد مرحله تازه‌ای شود و پای مراجع حقوقی داخلی یا بین‌المللی به پرورنده باز شود. اما فارغ از اینکه پایان این داستان چه خواهد بود، لیگ بیست‌وپنجم یک درس مهم برای فوتبال ایران دارد: برای روزهای عادی قانون نوشتن کافی نیست؛ قوانین فوتبال باید برای روزهای غیرعادی نیز پاسخ داشته باشند. جنگ، بحران، بیماری، حوادث پیش‌بینی نشده ممکن است هر مسابقه‌ای را نیمه‌تمام بگذارند. آنچه یک لیگ حرفه‌ای را از یک رقابت آماتور جدا می‌کند، تنها کیفیت بازیکنان و مربیان نیست؛ بلکه کیفیت تصمیم‌گیری در همین لحظات دشوار است. اگر قرار است جدول معتبر باشد، باید معیار اعتبار آن روشن باشد. اگر قرار است قهرمان نامشروع باشد، این بی‌اعتباری باید برای همه تصمیمات اعمال شود. و اگر قرار است قهرمان نداشته باشیم، باید از ابتدا برای چنین شرایطی مقررات شفاف وجود داشته باشد. پرورنده لیگ بیست‌وپنجم شاید با یک مصوبه بسته شده باشد، اما بحثی که ایجاد کرده هنوز ادامه دارد. استقلال ممکن است جام نگیرد؛ اما پرسش‌هایی که درباره این جام مطرح کرده، به این سادگی از بین نخواهد رفت؛ وقتی فوتبال نیمه‌تمام می‌ماند، عدالت را باید در زمین جست‌وجو کرد یا در جدول؟

پاسخ به این سؤال نه فقط سرنوشت یک جام، بلکه می‌تواند شکل تصمیم‌گیری فوتبال ایران در بحران‌های آینده را نیز تعیین کند.

مسأله‌ای بزرگ‌تر از یک جام

ممکن است در نگاه اول، تمام این اختلاف صرفاً دعوایی بر سر یک جام به نظر برسد. اما واقعیت فراتر از آن است.

قهرمانی برای یک باشگاه فقط یک عنوان تشریفاتی نیست. این عنوان بر ارزش تجاری باشگاه، جایگاه تاریخی تیم، قراردادهای اسپانسرینگ، اعتبار بین‌المللی، آمار بازیکنان و مربیان و حتی روایت تاریخی هواداران تأثیر می‌گذارد.

برای استقلال نیز موضوع اهمیت ویژه‌ای دارد. این تیم هنگام توقف لیگ با ۴۱ امتیاز در صدر جدول قرار داشت و اکنون باید فصل را بدون جام قهرمانی به پایان برساند. از سوی دیگر، اگر فدراسیون قهرمانی استقلال را اعلام می‌کرد، اعتراضی تراکتور و سپاهان قابل پیش‌بینی بود. بنابراین فدراسیون در هر دو حالت با یک طرف‌پاشی مواجه می‌شود. مسأله اصلی این است که کدام تصمیم از نظر حقوقی، مدیریتی و ورزشی قابلیت دفاع بیشتری دارد؟

آیا تاریخ دوباره تکرار می‌شود؟

فوتبال ایران در سال‌های گذشته بارها با پرورنده‌هایی مواجه شده که اختلاف میان باشگاه‌ها و نهادهای مدیریتی به کشمکش‌های طولانی تبدیل شده است. پرورنده لیگ بیست‌وپنجم نیز می‌تواند یکی دیگر از همین نمونه‌ها باشد. اگر استقلال از پیگیری منصرف شود، تصمیم فدراسیون به عنوان تصمیم نهایی فصل ثبت خواهد شد. اما اگر باشگاه وارد مسیر حقوقی شود، ماجرای لیگ بیست‌وپنجم ممکن است برای مدت طولانی ادامه پیدا کند. در این میان، یک نکته مهم وجود دارد: حتی اگر یک مرجع حقوقی در نهایت رأی به نفع یکی از طرفین صادر کند، بخشی از آسیب واردشده به اعتبار مسابقات ممکن است قابل بازگشت نباشد. زیرا بهترین لیگ، لیگی نیست که در آن همیشه همه از تصمیم نهایی راضی باشند؛ بهترین لیگ، لیگی است که همه پیش از شروع مسابقات بدانند قواعد بازی چیست.